

Pápabarsil

GOTT FYRI BÆÐI PÁPA OG BARN

Eru foreldrini íleggin og motiveraði, er ein avgerð um javnari býtta barsilstíð góð fyri bæði pápan og barnið, tí tað er líka mikið, um tað er mamman ella pápin, ið nøkta tørv barnsins, um bæði gera tað nóg væl, men tað, sum er av alstórum týdningi er tilknýtið, ið verður bygt hesa fyrstu tíðina, sigur Maria Hanusson Joensen, sálarfrøðingur

Ein meginregla er at vera tilvitaður um trygga tilknýti

ANNIKA KUNOY IM

Longu í viðgongutíðini hevur sálarliga heilsan hjá eini mammu ávirkan á barnið, sum hon gongur við. Gransking vísir, at millum annað langtíðarstrongd hjá mammuni í viðgongutíðini økir um sárbærheitina hjá barninum mótvegis angist og tunglyndi, og samspælsevnini hjá barninum kunnu eisini skakast, um mamman ikki hevur tað gott í viðgongutíðini. Og hon kann tí longu tá – áðrenn barnið er borið í heim – arbeiða við tilknýtinum til barnið.

– Mamman berur og føðir barnið. Tá barnið er føtt, er tað eisini mest natúrligt, at mamman er um barnið, tað er jú eisini mamman sum hevur mjólkina, um barnið fær bróst. Tað er bara natúrligt. Tað skilja vit øll, sigur Maria Hanusson Joensen, sálarfrøðingur.

Hon greiðir frá, at fyrstu vikurnar hevur barnið grundleggjandi tørvir so sum mati,

kroppsligum hita, tryggleika, kærleika, umsorgan og friði.

– Um tað er mamman ella pápin, ið nøkta tørv barnsins hesar fyrstu vikurnar er líka mikið, um bæði gera tað nóg væl, sigur sálarfrøðingurin, men hon leggur afturat, at tað, sum er av alstórum týdningi er tilknýtið, ið verður bygt hesa fyrstu tíðina – bæði fyri foreldrini og fyri barnið.

– Barnið er treytaleyst bundið at sínum foreldrum. Tað yvirlivir ikki, um foreldrini ikki ansa tí og grundleggjandi eru um tað. Hinvegin, so mennist tilknýti millum foreldur og børn alt eftir, hvør orka verður lögð í tað, sigur Maria Hanusson Joensen.

– Tilknýti er ein lívfrøðilig skipan, sum altíð er frá hjá barninum, men kensluligu fôrleikarnir hjá primeru umsorganarpersóninum/unum avgera um barnið mennir trygt ella ótrygt tilknýtið. Trygt tilknýti verður ment við gjøllum samspæli, sum bert ber til, um foreldur duga at sýggja og lesa tørvin av og síðani mæta tørvinum við at vera um

Er talan um eina vælfungerandi familju, og hevur barnið trygt tilknýti til bæði foreldrini, so er tað gott fyri barnið, at farloyvið verður býtt millum bæði foreldrini

barnið. Við tí samspælinum fær barnið stimbran og umsorgan. Tað vil siga, at tað er kvaliteturin av samveruni og nærveruni, ið

avgerð tilknýti millum foreldur og barn, leggur hon afturat.

Fôrleikin natúrligur

Eru foreldrini íleggin og motiveraði, er ein avgerð um javnari býtta barsilstíð góð fyri bæði pápan og barnið. Ein slík avgerð styrkir eisini um sambandið millum pápa og barn.

– Tað er tó altíð umráðandi at hugsa um, at barnið mennir ikki trygt tilknýti av sær sjálvum men útdýpandi samspæl verður bygt upp, tá menniskju hava veruligt samband sínammillum. Tá snýr gerandisdagurin seg ikki bert um praktisk viðurskifti, so sum mat, svøvn, túrar og annað. Innihaldið má vera ríkt og ein fôrleiki vera handan avgerðirnar. Ein fôrleiki, sum tey allar flestu hava natúrliga, sigur hon.

– Við hesum uppmerkseminum kunnu foreldrini tulka signalini, sum barnið sendur og sum tey hava ábyrgd av at reagera uppá, leggur hon aftrat.

Hon greiðir frá, at eru foreldur ov strongd, ókonsentreraði ella hava ov nógv at gera, so

fær barnið ikki hendan tørvin fyltan.

Barnið kann menna eitt tilknýtishierarki

Fyri at menna trygt tilknýti má eitt pinkubarn sleppa at knýta seg trygt til ein primeran umsorganarpersón. Og tað er umráðandi, at tað er kontinuerligt. Siðbundið er leikluturin hjá mammuni primeri umsorganarpersónur og hjá pápanum sekunderi umsorganarpersónur. Men um pápin eisini er nógv um barnið, so koma bæði undir at vera primeru umsorganarpersónarnir hjá barninum. Barnið kann menna eitt tilknýtishierarki, har teir tættastu umsorganarpersónarnir eru ovast. Barnið kann tá eisini hava tað fínt saman við einum kompetentum sekunderum umsorganarpersóni í tryggun og kendum umhvørvi.

Fyrstu livitíðina hjá barninum er tað serliga umráðandi, at grundleggjandi tørvirnir verða møttir, men hóast barnið ikki